

Avduking av milestein Asker kirke 8. september 2024

Ordfører Lene Conradis tale

God søndag, alle sammen!

Det passer bra her vi står og skal avduke en ny milestein, å referere det siste verset i salme 618 (som vi skulle ha avsluttet gudstjenesten med):

*Vi er et folk på vandring.
I tro kan vi skimte iblant,
et hjem for hver søkende pilgrim.
Det salige livets land.*

Når vi avduker denne milesteinen her ved Asker kirke i dag så er det en påminning om at pilegrimsleden alltid er der – den inviterer til vandring – kort eller lang – avhengig av hva den enkelte av oss har av tid, behov og evne.

Da vi avduket milestein ved Røyken kirke i juni, leste jeg fra Erik Byes PILEGRIMSSANG – og det synes jeg passer så godt til denne anledningen så jeg vil lese det også her i dag:

*Svøp kappen din om skuldrene og ta din vandringsstav
så søker vi de gamle, glemte stier
som hvisker mellom steiner, under kratt og lyng og lav
og kanskje kan vi høre hva de sier:
Vi skaptes til å søke, vi fødtes til å gå,
mot mål som vi kan ane, men aldri helt forstå,
– og stien må vi alle gå alene –*

Vi snakker med ærefrykt om å gå i våre forfedres fotspor. Og knapt noen gang går vi så konkret i forfedrenes fotspor som når vi vandrer langs pilegrimsledene.

Og det gir ærefrykt å tenke på alle menneskene som har gått i disse fotefarene – hvilke liv de har levd, hvilke gleder og sorger de har båret på, og hvilke refleksjoner og livsvalg vandringen har frembragt.

En pilegrimsvandring er fysisk – men kanskje enda mer en indre vandring. Det skjer noe med oss når vi kobler oss fra hverdagens kjøring og inntrykk, og gir rom for stillhet og det meditative med å gå, mil etter mil.

Vi er nok mange som kunne hatt godt av å gå pilgrim iblant! Og som presten sa i prekenen, kanskje lage oss noen personlige milesteiner gjennom livet, kjenne etter om vi er på rett vei i livet.

I vår tid kan vi gå pilgrim av egen lyst og lengsel, det er et frivillig valg. Like fullt kan vandringen bli lang. Og slike milesteiner er tydelige blikkfang som viser avstand og retning mot Nidaros.

Fra denne steinen i Asker kan vi følge Vestleden over Haslum, Sundvolden, Gran og videre nordover. Eller vi kan ta turen via Oslo og følge leden på østsiden av Mjøsa. I Norge har vi til sammen ni leder med Nidarosdomen i Trondheim som mål.

Uansett hvilken rute vi følger er det en flott måte å oppleve landet vårt, og skape rom for en indre reise. Så er oasene på veien og felleskapet man finner med andre også med og fyller opp.

Disse milesteinene er også gode fotomotiv når man er på vandring. Og når målet er nådd, ved Nidarosdomen, Olav den helliges gravkirke i Trondheim, finner vi den såkalte null-steinen.

Tusen takk til Asker prosti og Pilegrimsutvalget for arbeidet dere gjør med pilegrimsleden her i Asker og for den nye milesteinen her ved Asker kirke. Takk til Viken fylkeskommune som i sin tid bidro med støtte til milesteiner her i Asker – både her ved Asker kirke og ved Røyken kirke som ble satt opp i vår.

Jeg vet at pilegrimsarbeidet i Asker favner bredt, og bygger på samarbeid mellom mange både enkeltpersoner, organisasjoner og instanser. Så takk for innsatsen dere gjør gjennom hele året!

Nå skal vi gjøre en vandring sammen i dag også – ikke så langt – men en vakker strekning ned til Gatekapellet. Vi kaller det benk-til-benk-ruten – forbi Askergårdene, foran rådhuset hvor vi gjør et stopp ved Kunnskapshagen - jeg skal fortelle mer om den når vi kommer dit. Så passerer vi Venskaben, Torget og avslutter vandringen ved Gatekapellet.

Gratulerer med milesteinen!